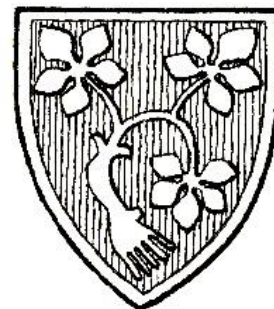

zprávy

roudnické farnosti

41. číslo – listopad 2018

ÚVODNÍK

Milí farníci,

přicházejí týdny v roce, které si pro sebe nazývám „příchodem adventu“. (Latinsky by to mohlo být „adventus adventi“, takže vlastně příchod příchodu.) Po prázdninových dobrodružstvích zbyly jen vzpomínky, počasí se definitivně rozhodlo pro podzimní sychravo a odpočítáváme už třetí desítku nedělí liturgického mezidobí. Naší kůrové jednotce už pomalu docházejí nepřezpívané „pětistovky“, zkrátka – začínám toužit po změně dokonce i v prožívání liturgie.

Advent, úplný začátek nového liturgického roku, dokáže rázem nasměrovat už trochu uspané křesťany k očekávání příchodu Pána; a zvlášť krásným výrazem tohoto bdění jsou rorátní mše, které se sloužívají ráno ještě za tmy. Tento typ mešní oslavy je, pokud vím, unikát českých zemí a snad každý si s ním spojí jedinečný hudební doprovod – rorátní písně. Ty byly zapsány většinou v 15. a 16. století a jejich texty jsou krásnými, pro naši představitivost někdy nezvykle poetickými opisy naší touhy po Bohu a jeho lásky k nám. „Rosu dejte nebesa/ jež dřív jste byla měděná/ jako země železná/ kdyžtě naše hříchy oddělily/ duši naši od Boha“. Zvláštnost rorátních písní je daná možná i tím, že autoři jejich melodií kombinovali tradici latinského chorálního zpěvu s tradicí lidových písní středověku. A dost možná nám mše s rorátními písněmi mohou ukázat na některá z tajemství liturgie, kterých si při zpívání klasické mešní písně ani nevšimneme – rorátní písně „komentují“ každou mešní část zvlášť a nabízejí svérázné podněty k zamyšlení, byť trochu nezvyklým starým jazykem.

Po celý advent obětuje se v Čechách od věků dávných ranní mše svatá k počtě Panny Marie, zvaná podle prvního slova mešního formuláře „Rorate - Rosu dejte“, píše se v úvodu starých ohmataných a voskem pokapaných knížeček, ze kterých, pokud se dožijeme, budeme letos opět každou středu a sobotu při svíčkách luštit noty. Nenechme si to ujít. Pokud máte potíže s brzkým vstáváním, můžete se třeba motivovat tím, že probuzení, vytržení, vykolejení ze zaběhnutého řádu je právě jedním z důvodů, proč advent vůbec prožíváme – a při rorátech se dá prožít velmi fyzicky. Včetně prožitku studené tmy, ve které mžouráme. A do které ovšem zazáří malá světýlka, díky nimž se začneme rozkoukávat po úplně novém světě, který nám vánoční události nabídnou. A tím končím. Mnohem lépe mi totiž jde adventní rorátní mše prožívat než o nich psát.

Barbora Matiašová

KDO JE KDO

Paní Zdenku Pětníkovou není třeba představovat. Sešli jsme se na rozhovor v budově Farní charity a především o Charitě jsme si také povídali.

Co vás v poslední době potěšilo?

V poslední době to byl den otevřených dveří. Pořádali jsme ho letos po delší pauze, protože o to dříve moc nebyl zájem ze strany veřejnosti. Ale kolegyně přišla s tím, že bychom to zase mohli zkusit

a paní Lysáčková tomu udělala moc dobrou propagaci a přišlo opravdu hodně lidí. Přišli farníci, vedení města, veřejnost i někteří naši klienti. Ani jsme nestíhali provázet. To nám udělalo velkou radost. Dorazily i některé školy a studenti se ptali, jestli by k nám mohli chodit na praxi.

Lákala vás sociální oblast už odmalička nebo to přišlo až postupně?

Rodiče nás samozřejmě vedli k tomu, že jsme křesťané, tak musíme pomáhat lidem, kteří to potřebují, ale že bych měla už odmalička za cíl věnovat se sociálním službám, to určitě ne.

Odkud vlastně pocházíte a jaké bylo Vaše rodinné zázemí?

Jsem z Valašska, ze Vsetína. Díky charitě jsem si uvědomila, jaký jsem měla dar šťastného dětství. Dobré rodinné vztahy fungují do dneška – jako malá jsem to brala jako samozřejmost, ale není to samozřejmé. Když to třeba vidím tady v azylovém domě, jak dětem a matkám chybí rodinné zázemí, je mi z toho smutno.

Vzpomínáte na Vsetínsko? Je to přece jen úplně jiná krajina.

Vzpomínám hodně. Je to krásná hornatá krajina a tady je to placaté. Jen ten Říp.

Šla jste rovnou ze Vsetína na Podřipsko?

Chodila jsem do společenství a zpívala jsem ve schole a vždy o prázdninách jsme vyráželi někam do Čech na faru a pomáhali jsme opravovat fary a kostely - a to se mi stalo osudným. Takhle jsem se potkala s manželem. Jezdívali jsme k monsignorovi Bradnovi, působil v Budyni. Vždy jsme přijeli do Čech, on nás někde ubytoval a pak jsme pomáhali.

Manžel je tedy místní. To jste asi nějaký čas udržovali vztah na dálku.

Vlastně dva roky jsme za sebou jezdili. A hodně jsme si psali. Svatbu jsme pak měli v Doksanech. Přijela celá ta vsetínská schola, bylo to překvapení.

Jak jste tu začínala?

Vystudovala jsem v Nitře vysokou zemědělskou školu, tak jsem pak fungovala jako agronomka ve Straškově. Myslím necelý rok. Pak jsem šla na mateřskou a strávila jsem na ní se čtyřmi dětmi dvanáct let. A při té příležitosti jsem občas dělala účetnictví na obecním úřadě. A pak si mě Charita našla sama. Tehdejší paní ředitelka, paní Kirschnerová, hledala někoho na pozici hospodářky a oslovila mě, jestli bych to nechtěla zkusit. Pak jsem dělala zástupkyni ředitelky a už jsem v Charitě vlastně sedmnáct let.

Jak se Charita za tu dobu změnila?

Řekla bych, že stejně tak jako církve je stabilní organizace, tak i Charita je dost stabilní. Žádné zlomové změny se tu neodehrávají. Od začátku Charita pracovala se seniory, s rodinami s dětmi a měla azylové domy. Často u nás lidé hledají poslední útočiště. Nedokážeme pomoci se vším, máme jen čtyři služby, ale snažíme se.

Stává se vám někdy, že vás profesionalizace a s ní související pravidla omezují?

Máme tím hodně svázané ruce. Můžeme poskytovat jen ty služby, které máme registrované. Ale vždycky se snažíme hledat cestu, jak pomoci, pokud je to v našich silách.

Tím, že máme relativně fungující sociální služby, nepřijde vám, že na ně občas lidé hodně spoléhají, a pak třeba nejsou ochotni sami pomáhat?

Ani ne. Vezměte si třeba povodně. Lidé chtějí okamžitě pomáhat. A hned se na nás obracejí, jestli děláme sbírku a kde by mohli nechat potřebné věci. Je to vidět i na té Tříkrálové sbírce. Když jsme v roce 2001 začínali, tak se vybralo asi 36 000, v minulém roce jsme vybrali 211 000. Když lidé vědí, na co peníze dávají, tak jsou ochotnější.

A co vyhoření? V sociálních službách to člověku hrozí hodně.

Chodíme na spoustu školení proti vyhoření. Snažíme se o prevenci. Máme tu také paní psycholožku, nejen pro klienty, ale také pro nás. Pravidelně dojíždí supervizorka. A také je důležité relaxovat.

Jak relaxujete?

Na zahrádce. A nejvíc mě teď nabíjí můj vnouček. O prázdninách pak vyrážíme do hor a do lesa.

Na co se těšíte?

Teď mám radost, že jsme podali žádosti o dotace na příští rok a koncem ledna se budeme těšit, co nám schválí. Připravujeme se na Národní potravinovou sbírku a za chvíli nás čeká Tříkrálová sbírka. A taky teď probíhá rekonstrukce v azylovém domě.

Kolik lidí azylový dům využívá?

V loňském roce to bylo 77 osob a letos kolem šedesáti. Máme kapacitu třicet lůžek. Některé maminky jsou tu třeba tři měsíce a jiné celý rok.

Mám rád váš romský taneční soubor Somnakune čerhaja.

Ten funguje pod nízkoprahovým klubem Bota, ale není to sociální služba. Romským dětem je hudba a tanec vlastní a mohou se v něm realizovat. Teď sháníme nového lektora, zatím se ještě nikdo nepřihlásil.

Ufinancovat takovou organizaci je asi dost náročné.

Když já jsem přišla do Charity, tak se na ministerstvu mluvilo o víceletém financování, ale pořád přežíváme z roku na rok. A plánujte něco, když nevíte, jestli budete nebo nebudete mít peníze. Vždy se klepeme, jak to bude následující rok. Peníze se schvalují v lednu a dostaneme je až v březnu – a z čeho platit ten začátek roku? Mzdy v sociálních službách také nejsou nic moc a pak je těžké si udržet zaměstnance. Je to boj, ale zatím byl vždy úspěšný.

Co by Charita chtěla vzkázat farníkům?

Je úžasné, kolik lidí se účastní Tříkrálové sbírky, za to jsme moc vděční. Ta atmosféra je úžasná. Pak by se mi líbilo, kdyby v Charitě pracovalo více věřících lidí, tak kdyby se chtěl někdo s farníky připojit, bylo by to krásné. Ale hlavně a nejvíc bychom potřebovali, aby se za nás modlili. Vážně. Já jsem vděčná za to, že pan děkan Šťastný sem pravidelně dochází a že se můžeme společně za Charitu modlit.

Děkuji za rozhovor!

Jan Horák

INZERÁT

CHCI HRÁT DIVADLO. S VÁMI.

Ahoj, nedávno mě napadlo, že bychom mohli sestavit Roudnické divadlo, a tak sháníme pár lidí od věku 12 let, kteří by se chtěli přidat. Začátek plánujeme po Novém roce a čas schůzek i jiné podrobnosti domluvíme později společně. Zájemci se hlase mně nebo Horákům, kteří by se nás umělecky ujali. Není důležitý talent, ale odhodlání. Přidáte se?

Kristýna Doleželová

CO BUDE

V KLUBU JE TEPLA!

Po dlouhém rozjímání, jak v zimních měsících proměnit Klášterní klub z ledové jeskyně v příjemnou kavárnu, jsme dospěli k jednoduchému, provizornímu a nízkorozpočtovému řešení v podobě dvou plynových kamen. Jedna zútulňují vrchní místnost, druhá umožňují využívat k posezení i místnost spodní, která dosud plnila spíš úlohu zázemí. Zima může přijít, přežijeme ji v klubu! ☺

ADVENT ZAHÁJIME TRADIČNĚ LATINSKÝMI NEŠPORAMI

Slavnostně otevřít adventní dobu se pokusíme latinskými zpívanými nešporami v předvečer první adventní neděle, tedy v sobotu **1. 12. v 19.00 v kostele**. Během nešpor zároveň bude první příležitost pořídit si adventní věnec z naší dopolední dílny, aby byl včas připraven k prvnímu zapálení. Pro zájemce o ztišení a rozjímání za doprovodu žalmů bude možnost zúčastnit se také noční zpívané modlitby od 23.00. Správně by měla být opravdu dlouhá, téměř 3 hodiny. Uvidíme, jak dlouho vydržíme... ☺

BRATŘÍČCI PODESÁTÉ V ROUDNICI: ZVLÁŠTNÍ KONCERT

Mužský pěvecký sbor Bratříčci, který k nám pravidelně v adventu přijíždí, tak letos učiní už podesáté. K té příležitosti se rozhodli uspořádat koncert ve spolupráci s Fojtovým komorním sborem, a to **v sobotu 1. 12. v 16.00 v kostele**. Vidět a slyšet je pak můžeme ještě **v neděli 2. 12. ve 13.30 na Řípu**.

RORÁTY JIŽ V 7.00, ZATO SE SNÍDANÍ

Tradiční adventní rorátní mše před rozedněním, se zpěvem staročeských písní, se budou jako obvykle konat každou adventní středu a sobotu. V posledním týdnu před Vánoci pak každý den, včetně Štědrého dne. Aby se vám lépe stíhal odchod do práce a do školy, posuneme letos začátek rorátů **již na 7.00**. Pokud nespěcháte, můžeme společně posnídat v Klášterním klubu. Poprvé se ve světle svíček uvidíme – nebo snad aspoň své siluety uvidíme – ve středu 5. 12.

MIKULÁŠ

Svatý Mikuláš s nefalšovaným vousem pana děkana Šťastného se dostaví v andělském doprovodu do ambitu kláštera **v pátek 7. 12. v 17.00**. Čerti se zřejmě opět budou snažit obrátit naše shromáždění ve svůj prospěch: věříme však, že mnoho šancí nedostanou a výlov duší se konat nebude. Vstup bude kostelem, ohřát se mezi náboženstvím a Mikulášem můžete v Klášterním klubu. Předpokládáný konec do 18.00. Budeme rádi, pokud pozvete své spřátelené rodiny; pokud však nepatří mezi farníky, bude bezpečnější dát nám předem mailem vědět o jejich účasti, aby byl Mikuláš dostatečně vybaven sladkostmi.

ADVENTNÍ VĚNCE

Letos budeme opět společně vytvářet adventní věnce, které nabídneme k benefičnímu prodeji. Výtěžek použijeme na zvelebování Ekocentra Zvonice. Doufáme, že společným úsilím vznikne řada půvabných originálů, osobnějších i levnějších, než je běžně k dostání. A že společně strávíme v Klášterním klubu příjemný čas: při ruční práci se vždycky nejlépe povídá, třeba i o symbolice věnců a o prožívání adventu. Setkat s větvemi v rukou se můžeme ve dvou termínech: **v pátek 30. 11. od 18.00 do 21.00 a v sobotu 1. 12. od 10.00 do 12.00.** Základní materiál bude k dispozici, ale bude se určitě hodit i materiál z vlastních zdrojů. Prodej věnců zahájíme již v předvečer první adventní neděle a budeme prodávat, dokud bude co. **Věnce budou k dostání v kostele, v klubu a také na adventním trhu na Husově náměstí v sobotu 15. 12.**

POTŘEBUJEME DOBROVOLNÍKY NA ADVENTNÍ TRH – 15. 12.

Vloni poprvé jsme se za farnost zúčastnili adventních farmářských trhů na Husově náměstí: prodávali jsme adventní věnce a zvali návštěvníky k adventní a vánoční návštěvě kostela prostřednictvím letáku s programem. Potěšily nás vstřícné reakce i to, že nás mnoho farních přátel přišlo zachránit od umrznutí hřejivým slovem nebo horkým nápojem. ☺ Rádi bychom letos účast na trzích zopakovali – vnímáme je jako mimořádnou příležitost pozvat Roudničany do kostela. Z časových důvodů ale nedokážeme celou sobotu pokrýt svou přítomností. Prosíme proto o pomoc. Pokud byste byli ochotni věnovat několik hodin svého času a být na stánku, dejte nám vědět. Obsluha je úplně jednoduchá a prostředí trhu příjemné.

ADVENTNÍ HOVORY O VÍŘE

Prosincové „Kde jsou dva...“ aneb Nezávazné hovory o víře, které proběhnou v pátek 14. 12., věnujeme adventnímu tématu, a to snad z nějakého méně okoukaného a oposlouchaného úhlu pohledu. Máme tak možnost využít večer ke vzájemnému obohacení a otevření se prožívání této mimořádné doby. Můžeme proměnit jeden páteční večer v malou společnou duchovní obnovu. Těšíme se na vás **14. 12. v 18.00 v klubu.**

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ – POSLEDNÍ VÝZVA

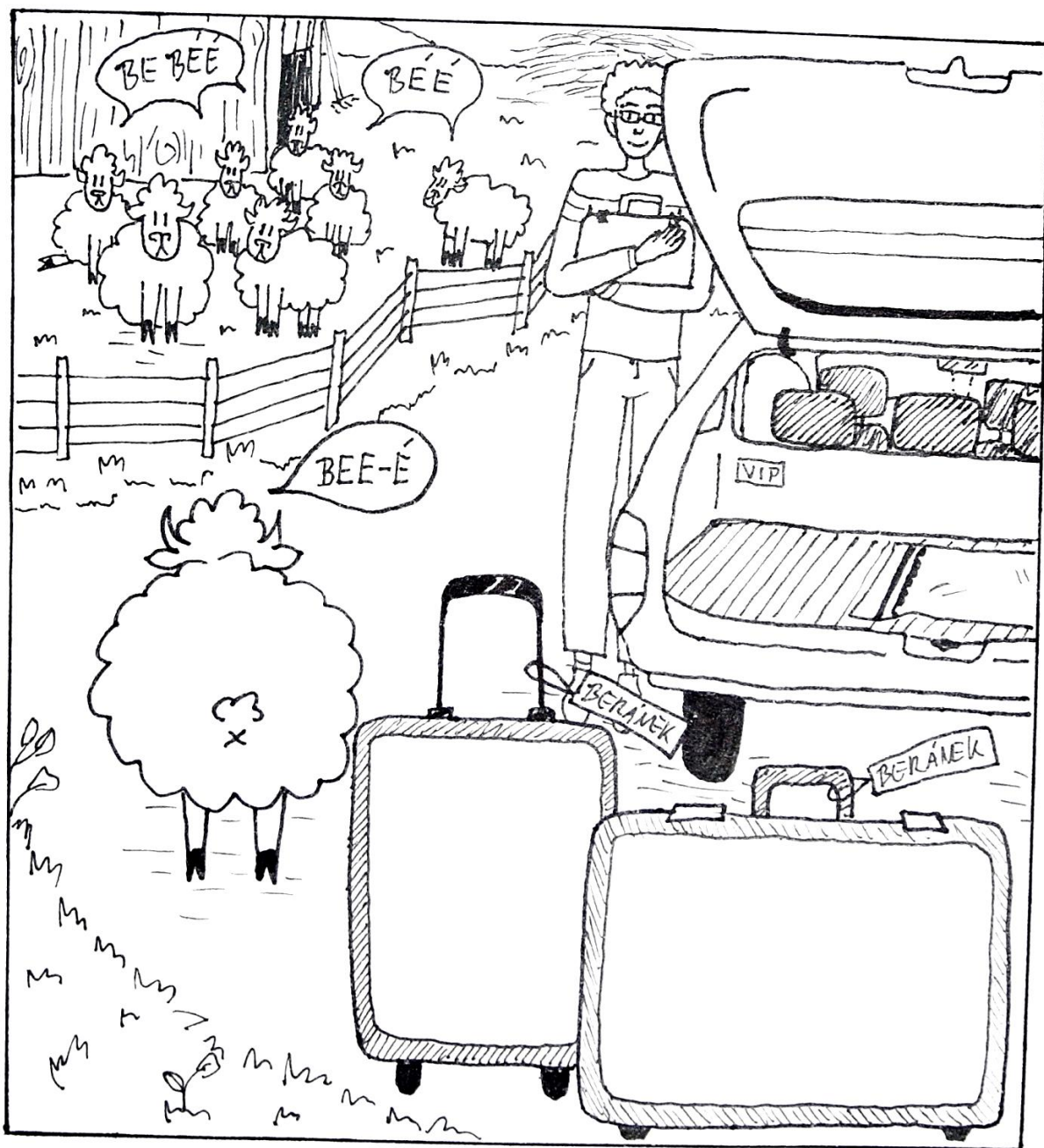
V sobotu před první adventní nedělí oficiálně v pražské katedrále vstoupí do katechumenátu naše dvě zájemkyně o křest, Lenka a Martina. Podpořme je prosím modlitbou. V té souvislosti **připomínáme výzvu potenciálním zájemcům o přípravu k biřmování: ohlaste se nejpozději v adventu,** abychom mohli od nového roku začít pracovat. Zájemce musí být pokřtěný, měl by být starší 14 let (horní věková hranice neexistuje) a o svátost biřmování musí mít sám za sebe upřímný zájem. Příprava trvá obvykle rok a půl (v případě dospělých zájemců může být kratší) – biřmování by se tedy zřejmě konalo o Letnicích 2020. Přihlásit se zájemce musí sám (nikoli prostřednictvím rodičů, to je drobný a důležitý důkaz zralosti) jakoukoli formou: ústně, mailem, messengerem... u mě. Pokud si nejste jistí, jestli je pro vás biřmování právě teď právě to pravé, nebojte se konzultovat, přijít si o tom promluvit. Těším se, že se aspoň s několika z vás vydáme na dobrodružnou cestu za Duchem Svatým.

Zuzana Horáková

DĚTI

...kreslí Dáda Tojnarová

Ve farním stádě nastaly změny: beránka už na zahradě nepotkáte, protože se odstěhoval na Šumavu. Bude tam mít větší stádo a víc trávy. Jak to asi vypadá, když se beran stěhuje? Dokresli do kufrů, co si asi sbalil s sebou. A přijď nám to ukázat do klubu nebo na nábožko!

PROGRAM

- pá 16. 11. Setkání ministrantů (po náboženství, cca 16.30)
- pá 23. 11. Setkání ministrantů (po náboženství, cca 16.30)
- st 21. 11. Památka Zsvěcení Panny Marie v Jeruzalémě, mše v Roudnici v 18.00
- pá 30. 11. Výroba adventních věnců, 18.00 – 21.00
- so 1. 12.
- 10.00 – 12.00 výroba adventních věnců
 - 16.00 – Bratříčci, koncert s Fojtovým komorním sborem
 - 19.00 – zpívané latinské nešpory (začátek adventu), 23.00 noční zpívaná modlitba
- ne 2. 12. První adventní neděle, Bratříčci na Řípu, 13.30
- st 5. 12. První roráty, 7.00
- pá 7. 12.
- Mikuláš, 17.00
 - předvečer Slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie, mše v kostele v 18.00 (navazuje na Mikuláše)
- pá 14. 12. Kde jsou dva... Nezávazné hovory o víře, 18.00
- so 15. 12. Adventní trh – prodej věnců, prosba o pomoc

Pravidelně se zpovídá v Roudnici půl hodiny před každou mší sv. s výjimkou neděle. O tuto službu lze také požádat po mši sv. (především mimo Roudnici) nebo si domluvit individuální termín.

Klášterní klub je otevřen:

úterý 14.00 – 20.00

pátek 14.00 – 22.00

neděle 10.00 – 20.00

VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu v sekci „O nás“:
<http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/> Římskokatolická farnost Roudnice
n/L, Komenského 174, www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice